

Brusel 6. června 2018
(OR. en)

9622/18

Interinstitucionální spis:
2018/0204 (COD)

JUSTCIV 133
EJUSTICE 66
COMER 51
CODEC 932

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	31. května 2018
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2018) 379 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech („doručování písemností“)

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2018) 379 final.

Příloha: COM(2018) 379 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 31.5.2018
COM(2018) 379 final

2018/0204 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech („doručování písemností“)

{SEC(2018) 272 final} - {SWD(2018) 286 final} - {SWD(2018) 287 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

K úkolům EU patří rozvoj evropského prostoru práva v občanských věcech založeného na zásadách vzájemné důvěry a vzájemného uznávání soudních rozhodnutí. Tento prostor práva se neobejde bez přeshraniční justiční spolupráce. Za tímto účelem, a aby usnadnila řádné fungování vnitřního trhu, přijala EU právní předpisy o přeshraničním doručování soudních písemností¹ a o spolupráci při dokazování². Tyto nástroje mají zásadní význam pro úpravu právní pomoci v občanských a obchodních věcech mezi členskými státy. Jejich společným účelem je vytvořit efektivní rámec pro přeshraniční justiční spolupráci. Uvedené předpisy nahradily dřívější těžkopádnější mezinárodní systém haagských úmluv³ mezi členskými státy⁴.

Tyto právní předpisy o justiční spolupráci mají skutečný dopad na každodenní život občanů EU – ať jako soukromých osob, nebo jako provozovatelů podniků. Uplatňují se v soudních řízeních s mezinárodním prvkem, kde je jejich řádné fungování nezbytné pro zajištění přístupu ke spravedlnosti a spravedlivých řízení (např. absence řádného doručení návrhu na zahájení řízení je zdaleka nejužívanějším odůvodněním odmítnutí uznat a vykonat rozsudek⁵). Efektivnost rámce mezinárodní právní pomoci má přímý dopad na to, jak občané účastníci se takovýchto přeshraničních sporů vnímají fungování soudnictví a právního státu v členských státech.

Hladká spolupráce mezi soudy je nezbytná také pro řádné fungování vnitřního trhu. V roce 2018 má mezinárodní prvek přibližně 3,4 milionu občanských a obchodních soudních řízení v EU⁶. Ve většině těchto případů (konkrétně v těch, kdy má alespoň jedna strana bydliště

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech („doručování písemností“) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 (Úř. věst. L 324, 10.12.2007, s. 79).

² Nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 1).

³ Úmluva ze dne 15. listopadu 1965 o doručování soudních a mimosoudních písemností v cizině ve věcech občanských a obchodních; Úmluva ze dne 18. března 1970 o provádění důkazů v cizině ve věcech občanských a obchodních.

⁴ Nařízení se vztahují na všechny země EU kromě Dánska. Dánsko dne 19. října 2005 uzavřelo s Evropským společenstvím paralelní dohodu o doručování soudních a mimosoudních písemností v občanských a obchodních věcech, která na Dánsko rozšiřuje ustanovení nařízení o doručování písemností a jeho prováděcí opatření. Dohoda vstoupila v platnost dne 1. července 2007. Viz Úř. věst. L 300, 17.11.2005, s. 55 a Úř. věst. L 120, 5.5.2006, s. 23. Je třeba uvést do souladu s ostatními poznámkami pod čarou.

⁵ Studie hodnotící vnitrostátní procesní předpisy a postupy, pokud jde o jejich dopad na volný pohyb soudních rozhodnutí a na rovnocennost a efektivitu procesní ochrany spotřebitele podle spotřebitelského práva EU (vypracovaná konsorciem vedeným společností MPI Luxembourg), závěrečná zpráva, červen 2017, k dispozici na adrese <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/531ef49a-9768-11e7-b92d-01aa75ed71a1/language-en>, s. 60–61. Dále jen „studie MPI z roku 2017“.

⁶ Toto číslo vychází z odhadů uvedených v ekonomické studii společnosti Deloitte vypracované na podporu posouzení dopadů. Odhady jsou založeny na údajích Eurostatu, Komise Rady Evropy pro hodnocení efektivity justice (CEPEJ) a Evropské komise, jakož i na informacích shromážděných během

v jiném členském státě, než ve kterém se koná řízení) soudy nařízení o doručování písemností v průběhu řízení často uplatňují několikrát. Důvodem je skutečnost, že vedle návrhu na zahájení řízení je často nutné formálně doručit i další písemnosti (například rozhodnutí, kterým se řízení ukončuje). Kromě toho se nařízení o doručování písemností neuplatňuje pouze v řízeních před civilními soudy, protože jeho oblast působnosti zahrnuje také „mimosoudní“ písemnosti, jejichž doručení může být nutné v rámci různých mimosoudních řízení (např. v dědických věcech řešených veřejným notářem nebo ve věcech rodinného práva řešených orgánem veřejné správy), nebo i v případě, že žádné soudní řízení neprobíhá.

Nařízení (ES) č. 1393/2007 stanoví zrychlené způsoby a jednotné postupy pro zasílání písemností z jednoho členského státu do druhého pro účely doručení v tomto druhém státě. Nařízení obsahuje některá minimální pravidla týkající se ochrany práv na obhajobu (např. články 8 a 19) a stanoví jednotné právní podmínky pro doručení písemnosti poštou přímo přes hranice.

V prosinci 2013 přijala Komise zprávu o praktickém fungování nařízení o doručování písemností⁷. Tato zpráva obsahuje závěr, že celkově orgány členských států nařízení používají uspokojivě. Dospěla však také k závěru, že rostoucí integrace soudnictví členských států, kde se zrušení doložky vykonatelnosti (mezitímního řízení) stalo obecným pravidlem, ukázala některá jeho omezení. Cílem zprávy proto bylo podnítit širokou veřejnou diskusi o úloze nařízení v oblasti civilního soudnictví v EU a o tom, jak by bylo možno doručování písemností dále zlepšit. V souladu s tím bylo uplatňování tohoto nařízení v posledních několika letech předmětem podrobných posouzení v rámci studií, zpráv Komise a jednání na půdě Evropské soudní sítě⁸. Na podporu relevantní, komplexní a aktuální analýzy a závěrů o praktickém fungování nařízení (doplňujících zjištění ostatních hodnocení) provedla Komise v roce 2017 hodnocení účelnosti právních předpisů (REFIT) v souladu s pokyny pro zlepšování právní úpravy, aby fungování nástroje posoudila ve vztahu k pěti klíčovým povinným hodnoticím kritériím: účinnosti, efektivnosti, relevanci, soudržnosti a přidané hodnotě EU.

Na zjištěních zprávy o hodnocení REFIT bylo založeno vymezení problému v posouzení dopadů připojeném k tomuto návrhu. Hlavní závěry jsou uvedeny níže.

Pokud jde tradiční způsob zaslání písemnosti do jiného členského státu pro účely doručení v tomto státě – zaslání prostřednictvím takzvaných odesílajících a přijímajících subjektů – hodnocení ukázalo, že tento pracovní postup není dostatečně výkonný, protože stále funguje pomaleji a méně efektivně, než se očekávalo. Přestože nové struktury zavedené nástrojem EU v roce 2000 přinesly viditelné zkrácení času potřebného pro vyřizování žádostí ve srovnání s pracovními postupy podle dřívějších haagských úmluv, jsou lhůty doporučované v nařízení pravidelně překračovány. Zejména se plně nevyužívá potenciál nových technologií. Nařízení je sice formulováno „technologicky neutrálním“ jazykem, ale moderní způsoby komunikace

rozhovorů. Uvedená studie (dále jen „ekonomická studie“) byla společností Deloitte zadána podle smlouvy č. JUST/2017/JCOO/FW/CIVI/0087 (2017/07). Závěrečná zpráva dosud nebyla zveřejněna. COM(2013) 858 final, 4.12.2013.

⁷

⁸ Viz podrobný seznam těchto posouzení na stranách 15 až 17 hodnotící zprávy uvedené v příloze 8 posouzení dopadů připojeného k tomuto návrhu, SWD(2018) 287 final.

se v praxi nevyužívají. To je způsobeno zčásti dlouhotrvajícími zvyklostmi, zčásti právními překážkami a zčásti nedostatečnou interoperabilitou vnitrostátních informačních systémů. Posouzení dopadů dospělo k závěru, že v této souvislosti by bylo možné dosáhnout s nízkými investicemi podstatného zlepšení, pokud by se využilo již existujících produktů a právních norem EU.

Pokud jde o alternativní způsoby zasílání a doručování písemností, které představují přímou cestu k doručení písemností na území jiných členských států, dospělo hodnocení k závěru, že i když nabízejí lepší řešení na pomoc přeshraničním soudním řízením, existuje u nich prostor pro zlepšení: doručení poštou podle nařízení (článek 14) je populárním, rychlým a poměrně levným způsobem doručení písemnosti adresátovi, ale není příliš spolehlivé a vyznačuje se vysokou mírou selhání. Takzvané přímé doručení podle článku 15 nařízení představuje spolehlivé řešení, ale přístup k němu je omezený. Návrh cíleně přispívá k řešení této věci za účelem zvýšení efektivnosti stávajících metod. Kromě toho návrh doplňuje seznam alternativních způsobů přeshraničního zasílání a doručování písemností o metodu elektronického doručení, která by do nařízení začlenila virtuální ekvivalent ustanovení o doručení poštou.

Zlepšení stávajících způsobů zasílání a doručování uvedených v nařízení bude provedeno souběžně s posílením ochrany práv adresáta na obhajobu. Cílené zásahy pomohou ukončit nejistotu ohledně výkonu práva na odmítnutí (článek 8) nebo ustanovení o rozsudcích pro zmeškání (článek 19).

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Tento návrh těsně souvisí s návrhem, kterým se mění nařízení o dokazování. Oba návrhy, které Komise předkládá společně, představují balíček pro modernizaci justiční spolupráce v občanských a obchodních věcech.

Návrh je v souladu se stávajícími nástroji EU přijatými v oblasti politiky justiční spolupráce v občanských věcech. Nařízení ve skutečnosti přispívá k účinnosti těchto nástrojů při zajišťování bezproblémového oběhu soudních rozhodnutí v EU: zatímco tato jiná nařízení EU považují řádné doručení návrhu na zahájení řízení za nezbytnou podmínku uznávání a výkonu soudních rozhodnutí vydaných v jiných členských státech, nařízení o doručování písemností vytváří rámec, ve kterém má toto řádné doručení proběhnout.

- **Soulad s ostatními politikami EU**

Agenda EU v oblasti spravedlnosti do roku 2020 zdůrazňuje, že za účelem prohloubení vzájemné důvěry mezi systémy soudnictví členských států je třeba prověřit, zda je potřeba posílit procesní práva v občanském soudním řízení, například pokud jde o doručování⁹. Cíl zlepšit rámec justiční spolupráce v EU je rovněž v souladu s cíli, které Komise stanovila ve strategii pro jednotný digitální trh¹⁰: v oblasti elektronické veřejné správy strategie uvádí, že

⁹ Agenda EU v oblasti spravedlnosti do roku 2020 – posílit důvěru, mobilitu a růst v Unii (COM(2014) 144 final), s. 8.

¹⁰ COM(2015) 192 final, 6.5.2015, s. 16.

je třeba přijmout více opatření pro modernizaci veřejné správy (včetně soudnictví), dosažení přeshraniční interoperability a usnadnění interakce s občany.

V souladu s tím se Komise ve svém pracovním programu na rok 2018 zavázala vypracovat návrhy revidující nařízení o dokazování a nařízení o doručování písemností¹¹.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

Právní základ

Právním základem je článek 81 Smlouvy o fungování Evropské unie (justiční spolupráce v občanských věcech s mezinárodním prvkem). Ustanovení odst. 2 písm. b) a d) uvedeného článku udělují EU pravomoc přijímat opatření, která mají, zejména pokud je to nezbytné k řádnému fungování vnitřního trhu, za cíl zajistit přeshraniční doručování soudních a mimosoudních písemností.

• Subsidiarita

Cílem oblasti politiky týkající se justiční spolupráce v občanských věcech vždy bylo vytvořit autentický prostor práva, kde soudní rozhodnutí obíhají a právní situace vzniklé v jednom právním systému jsou v EU přeshraničně uznávány bez zbytečných překážek. Tento přístup je založen na přesvědčení, že bez autentického soudního prostoru nelze plně využívat základních svobod jednotného trhu.

Problémy, které má daná iniciativa řešit, vznikají v přeshraničních soudních řízeních (která jsou z podstaty věci mimo dosah vnitrostátních právních systémů) a vyplývají buď z nedostatečné spolupráce mezi orgány a úředníky členských států, nebo z nedostatečné interoperability a soudržnosti mezi vnitrostátními systémy a právními prostředími. Pravidla v oblasti mezinárodního práva soukromého jsou stanovena v nařízeních, protože jde o jediný způsob, jak zajistit žádoucí jednotnost. Členským státům sice v zásadě nic nebrání v tom, aby digitalizovaly způsob své komunikace, ale z dosavadních zkušeností a z předpovědí toho, co nastane bez opatření EU, vyplývá, že pokrok by byl velmi pomalý, a že ani když členské státy přijímají opatření, interoperabilita nemůže být zajištěna bez rámce založeného na právu EU. Cíle návrhu nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni samotných členských států a může ho být dosaženo pouze na úrovni Unie.

Přidaná hodnota EU spočívá v dalším zvýšení efektivnosti a rychlosti soudních řízení prostřednictvím zjednodušení a zrychlení mechanismů spolupráce, pokud jde o doručování písemností, a tedy zlepšení výkonu spravedlnosti ve věcech s mezinárodním prvkem.

• Proporcionalita

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality, protože se omezuje výhradně na to, co je nezbytné pro dosažení jeho cílů. Nezasahuje do rozdílných vnitrostátních režimů pro doručování písemností podle různých právních systémů. Přestože se nazývá nařízením

¹¹ Pracovní program Komise na rok 2018 – Agenda pro jednotnější a demokratičtější Evropu, COM(2017) 650 final, 24.10.2017, příloha II, body 10 a 11.

„o doručování písemností“, ve skutečnosti se jeho pravidla zaměřují především na stanovení jednotných způsobů zasílání písemností z jednoho členského státu do druhého pro účely doručení těchto písemností v tomto druhém členském státě.

Připojené posouzení dopadů ukazuje, že přínosy tohoto návrhu převažují nad náklady a že navrhovaná opatření jsou přiměřená.

- **Volba nástroje**

Nařízení stanoví společný soubor postupů pro všechny členské státy, což má zásadní význam pro úspěšné doručování písemností v rámci přeshraničních řízení. Nařízení tedy přispělo k zajištění právní jistoty řízení, protože všechny členské státy nyní uplatňují stejné kroky, vztahují se na ně tytéž lhůty a používají jednotné formuláře. Nařízení rovněž umožnilo spojit všechny informace dostupné v členských státech a centralizovaně je umístilo na portál e-justice. Tím napomohlo koordinaci mezi členskými státy. Celkově nařízení významně přispělo ke zrychlení přeshraničních řízení a vedlo ke značnému zvýšení účinnosti a efektivnosti.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Výsledky hodnocení *ex post* nařízení (ES) č. 1393/2007, které je připojeno k posouzení dopadů, lze shrnout takto:

Uplatňování nařízení přispělo ke zvýšení účinnosti doručování písemností. Podle některých shromážděných poznatků však nařízení stále způsobuje určité problémy, jako jsou prodlení nebo nejasnosti pro strany. Nařízení proto plně nedosáhlo svých obecných, specifických a operačních cílů.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Jak je uvedeno v bodě 1 důvodové zprávy, bylo uplatňování nařízení v posledních několika letech předmětem podrobných posouzení v rámci studií, zpráv Komise a jednání na půdě Evropské soudní sítě¹².

Vedle uvedených posouzení provedla Komise rozsáhlou konzultaci se zúčastněnými stranami. Jediná veřejná konzultace, probíhající od 8. prosince 2017 do 2. března 2018, se týkala jak nařízení (ES) č. 1393/2007, tak nařízení (ES) č. 1206/2001. Bylo obdrženo celkem 131 příspěvků (nejvíce z Polska, po kterém následovaly Německo, Maďarsko a Řecko). Praktickým problémům a možným zlepšením nařízení o doručování písemností i nařízení o dokazování byla věnována dvě zvláštní zasedání Evropské soudní sítě. Dne 4. května 2018 se konalo zvláštní zasedání s vládními odborníky členských států. Konečně dne 16. dubna 2018 bylo uspořádáno pracovní setkání s vybranými zúčastněnými stranami, které mají

¹² Viz podrobný seznam těchto posouzení na stranách 15 až 17 hodnotící zprávy uvedené v příloze 8 posouzení dopadů připojeného k tomuto návrhu, SWD(2018) 287 final.

zvláštní zájem na otázkách týkajících se přeshraničních řízení. Výsledky tohoto hodnocení byly celkově pozitivní.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Mezi lednem a květnem 2018 se konalo šest zasedání odborné skupiny pro modernizaci justiční spolupráce v občanských a obchodních věcech¹³. S cílem určit problémy, které se mohou při uplatňování nařízení vyskytovat, byly provedeny dvě komplexní srovnávací právní studie o právních předpisech a postupech členských států v oblasti doručování písemností¹⁴.

- **Posouzení dopadů**

Tento návrh je podpořen posouzením dopadů uvedeným v průvodním pracovním dokumentu útvarů SWD(2018) 287.

Výbor pro kontrolu regulace přezkoumal návrh posouzení dopadů na svém zasedání dne 3. května 2018 a vydal kladné stanovisko s připomínkami dne 7. května 2018. GŘ pro spravedlnost zohlednilo doporučení výboru a zpráva nyní lépe vysvětluje vztah mezi oběma iniciativami v oblasti justiční spolupráce (tohoto návrhu a návrhu, kterým se mění nařízení (ES) č. 1206/2001). Byl zdokonalen popis hlavních problémů a základního scénáře. Vylepšeno bylo také vysvětlení subsidiarity nástroje a přidané hodnoty EU. Kromě toho byly dále rozpracovány závěry hodnotící zprávy týkající se účinnosti a část obsahující posouzení možností politiky se zaměřila na hlavní prvky, zatímco analýza méně významných problémů byla přesunuta do příloh.

Posouzení dopadů hodnotilo několik legislativních a nelegislativních možností. Některé možnosti byly již v rané fázi zamítnuty. V případě přijetí balíčku opatření, který posouzení dopadů upřednostňuje, by došlo ke zvýšení účinnosti nařízení, zejména díky snížení nákladů a zkrácení prodlev. Zdůrazněny byly zvláště dvě změny, které by měly být užitečné: povinná elektronická komunikace mezi subjekty a usnadnění elektronického a přímého doručování. Tato zdokonalení by zvýšila efektivnost a rychlost řízení a snížila zátěž pro občany a podniky. Posouzení dopadů dospělo k závěru, že přínosy by vyplývaly z používání elektronické komunikace pro digitalizaci soudnictví, a to prostřednictvím zjednodušení a zrychlení přeshraničních soudních řízení a justiční spolupráce.

Upřednostňovaný balíček opatření by zvýšil právní jistotu tím, že by na úrovni EU stanovil způsobilé alternativní (náhradní) způsoby doručení písemností poštou pro případ, že

¹³ Podrobný seznam odborníků je k dispozici v Rejstříku expertních skupin Komise na adrese: <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetail&groupID=3561&news>

¹⁴ Studii Komise obsahující srovnávací právní analýzu právních předpisů a postupů členských států týkajících se doručování písemností vypracovalo konsorcium složené z Univerzity ve Florencii, Univerzity v Uppsale a společnosti DMI, http://collections.internetmemory.org/haeu/20171122154227/http://ec.europa.eu/justice/civil/files/studies/service_docs_en.pdf. Studii hodnotící vnitrostátní procesní předpisy a postupy a jejich dopad na volný pohyb soudních rozhodnutí a na rovnocennost a efektivitu procesní ochrany spotřebitele podle spotřebitelského práva EU, kterou zahájila Komise, vypracovalo konsorcium vedené společností MPI Luxembourg, <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/531ef49a-9768-11e7-b92d-01aa75ed71a1/language-en>.

písemnost nelze adresátovi předat osobně. V těchto případech by bylo jasnější, jaké typy doručení jsou přijatelné, a ve všech členských státech by byly používány jednotnější postupy.

Balíček rovněž zlepšuje přístup ke spravedlnosti a právní jistotu tím, že obsahuje opatření ke zdokonalení dostupných nástrojů pro zjišťování místa pobytu adresáta. To pomůže zajistit efektivní a rychlé doručování písemností.

Balíček opatření srovnávaný se základním scénářem zahrnuje povinné zavedení zvláštní jednotné doručky (potvrzení o přijetí), která se bude používat při doručování písemností poštou podle nařízení. Předpokládá se, že toto opatření povede ke zvýšení kvality doručování poštou, a tedy ke snížení počtu případů, kdy je doručení vadné vinou i) neúplných potvrzení o přijetí nebo ii) nejasností ohledně toho, kdo písemnosti ve skutečnosti obdržel.

Balíček zavádí také nové opatření pro usnadnění přístupu k přímému doručení písemností, protože rozšiřuje oblast působnosti článku 15 nařízení. Pokud by se možnost přímého doručení poskytla jednak i) odesílajícím subjektům nebo ii) soudům, u kterých je řízení vedeno, v odesílajícím členském státě a jednak na území všech členských států, vedlo by to k přímějšimu a rychlejšimu zasílání písemností ve srovnání se základním scénářem.

V základním scénáři nařízení plně nedosahuje cíle zlepšit přístup ke spravedlnosti, a tedy ochranu práv stran. V případě přijetí balíčku opatření by bylo možné očekávat zvýšení předvídatelnosti řízení díky změně ustanovení nařízení, která se týká povinnosti vždy informovat o právu na odmítnutí pomocí jednotného formuláře uvedeného v příloze II, prodloužení lhůty pro uplatnění práva na odmítnutí a vyjasnění úlohy soudu původu při posuzování odmítnutí (článek 8 nařízení). Kromě toho ke snížení právní nejistoty přispívá také možnost týkající se náležité péče, kterou by měly soudy vynaložit před tím, než vydají rozsudek pro zmeškání podle článku 19 nařízení.

Posouzení dopadů vedlo k závěru, že se přijetí balíčku opatření celkově považuje za efektivnější než základní scénář a že by balíček výrazně zvýšil právní jistotu.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Protože jde o revizi stávajícího právního předpisu spadající pod program Komise pro účelnost a účinnost právních předpisů REFIT, zkoumala Komise možnosti zjednodušení a snížení zátěže. Právo Unie, k němuž se tento návrh vztahuje, platí pro všechny hospodářské subjekty včetně mikropodniků, a tento návrh proto pro mikropodniky nestanoví žádné výjimky.

Návrh vytváří rámec pro justiční spolupráci, který je v souladu se strategií pro jednotný digitální trh. Přispěje ke zvýšení rychlosti a efektivnosti přeshraničních řízení tím, že zkrátí čas potřebný k zasílání písemností mezi subjekty a omezí závislost na komunikaci pomocí tištěných dokumentů. Tím by byla zajištěna bezpečná elektronická komunikace a výměna písemností mezi uživateli decentralizovaného informačního systému, jakož i automatické zaznamenávání všech kroků pracovního postupu. Byly by též zavedeny bezpečnostní prvky zajišťující, aby systém mohli využívat pouze oprávnění účastníci s ověřenou totožností.

Návrh omezí překážky bránící zahajování přeshraničních soudních sporů v celé EU, protože bude zahrnovat nezbytné nástroje pro zjišťování informací o současném místě pobytu adresáta v případě, že žadatel o doručení písemnosti tyto informace nemá („místo pobytu neznámé“) nebo se ukáže, že informace, které má k dispozici, jsou nesprávné.

Zvýšení efektivnosti doručení poštou zavedením zvláštní jednotné doručenky povede ke zvýšení kvality tohoto způsobu doručování a ke snížení nepřiměřených nákladů a prodlev. Pokud by pouze v polovině případů, u kterých v současnosti existují problémy s právním posouzením vrácených potvrzení o přijetí, bylo doručení poštou v budoucnosti úspěšné, mohlo by se každoročně ušetřit 2,2 milionu EUR, tedy částka, která se nyní zbytečně vynakládá na bezvýsledné doručování listovních zásilek.

Změnou ustanovení o procesních právech stran (článek 8 a článek 19 nařízení) řeší návrh také otázku nedostatečné ochrany žalované strany před účinky rozsudků pro zmeškání. Lze očekávat, že tyto změny sníží počet případů, kdy jsou vydány rozsudky pro zmeškání v neprospěch žalovaných stran s bydlištěm v členském státě, které se nedozvěděly o řízení, jež proti nim bylo zahájeno v zahraničí. Podle odhadů uvedených v posouzení dopadů by snížení objemu rozsudků pro zmeškání v EU o 10 % vedlo k úspoře až 480 000 000 EUR za rok, protože by občané vydávali méně finančních prostředků na řízení o opravných prostředcích.

- **Základní práva**

V souladu s Agendou EU v oblasti spravedlnosti do roku 2020¹⁵ Komise zajistila, aby návrh reagoval na potřebu posílit procesní práva v občanském soudním řízení s cílem zvýšit vzájemnou důvěru mezi systémy soudnictví členských států.

Zaprvé návrh podporuje elektronické doručování písemností, které je podle nařízení platné, a tím přispívá k naplňování základního práva na účinnou právní ochranu (článek 47 Listiny o právu na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces). Tímto způsobem se uznává rozmanitost potřeb a efektivních metod doručování, neboť strany by měly možnost souhlasit s elektronickým přijímáním korespondence v přeshraničním řízení. Předpokládá se, že tento dodatečný způsob doručování spolu s navrhovanou zásadou „digitalizace jako standard“ posílí přístup ke spravedlnosti a pomůže také zrychlit řízení. Kromě toho sníží náklady na doručení a omezí možnost, že písemnosti nebudou kvůli použití neefektivních způsobů doručování doručeny vůbec.

Vyjasnění definic a pojmů, které návrh provádí, by rovněž snížilo právní nejistotu a zrychlilo postupy podle nařízení. Návrh by zvýšil jasnost a předvídatelnost postupu pro využití práva na odmítnutí adresáty a lépe chránil jejich procesní práva, ale bude také bránit zneužití práva na odmítnutí, a tedy současně chránit práva žalující strany.

Zadruhé by měl návrh rovněž příznivé účinky z hlediska zákazu diskriminace (článek 18 SFEU). Návrh by přispěl k rovnému přístupu ke spravedlnosti, protože členské státy budou

¹⁵ Agenda EU v oblasti spravedlnosti do roku 2020 – posílit důvěru, mobilitu a růst v Unii (COM(2014) 144 final), s. 8.

muset zahraničním osobám poskytnout účinný přístup k nástrojům, které jsou na jejich území k dispozici pro účely vyhledávání adres. Tím by bylo zaručeno, že adresát písemnost skutečně obdrží. Balíček opatření by navíc zahrnoval standardizované právní zásady týkající se možnosti použít místo nařízení fiktivní a alternativní způsoby doručení podle vnitrostátních právních předpisů, pokud má adresát bydliště v jiném členském státě. Cílem těchto zásad je odstranit současnou nejednoznačnost a roztržičnost v rámci základního scénáře ohledně práv stran v členských státech. Konečně by balíček opatření rovněž stanovil jednotnou lhůtu pro zrušení rozsudku pro zmeškání. Tato ustanovení by přispěla k rovné ochraně procesních práv ve všech členských státech.

Zatřetí se předpokládá, že navrhovaná změna ve prospěch používání elektronické komunikace bude mít vliv na ochranu osobních údajů (článek 8 Listiny). O technickém zavedení a provozu elektronické infrastruktury by rozhodovaly samy členské státy a měly by je pod kontrolou, přestože je tato infrastruktura zčásti vyvíjena a financována na úrovni EU. Uvedená infrastruktura by měla být založena na decentralizované architektuře. Požadavky na ochranu údajů by se tedy u různých postupů uplatňovaly výlučně na vnitrostátní úrovni.

Významnými vnějšími faktory ohledně ochrany osobních údajů v souvislosti s navrhovaným balíčkem opatření jsou:

- obecné nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR)¹⁶, použitelné od května 2018, které by mělo vést ke zvýšení informovanosti a pobízet k přijímání opatření pro zajištění bezpečnosti a integrity databází a rychlým reakcím na narušení soukromí v soudnictví a
- trvalé hrozby pro kybernetickou bezpečnost ve veřejném sektoru. Očekává se, že se budou množit pokusy o útok na veřejnou informační infrastrukturu, které budou mít vliv i na soudnictví v členských státech; jejich dopad může být ještě horší v důsledku rostoucí propojenosti informačních systémů (na vnitrostátní úrovni i úrovni EU).

Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv

V souladu s body 22 a 23 interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016¹⁷, ve které tři orgány potvrdily, že by hodnocení stávajících právních předpisů a politik měla sloužit jako základ pro posouzení dopadů možných budoucích kroků, bude nařízení vyhodnoceno a Komise nejpozději pět let od data použitelnosti předloží zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. V rámci hodnocení budou posouzeny účinky nařízení v praxi na základě ukazatelů a podrobné analýzy toho, do jaké míry nařízení může být považováno za relevantní, účinné a efektivní, přináší dostatečnou přidanou hodnotu EU a je soudržné s ostatními politikami EU. Hodnocení bude zahrnovat vyvozená poučení s cílem určit případné nedostatky/problémy či potenciál k dalšímu zlepšení dopadu nařízení. Členské státy poskytnou Komisi informace nezbytné pro přípravu této zprávy.

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

¹⁷ Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016 (Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1).

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nebude mít nepříznivý dopad na rozpočet EU. Návrh nepovede k významným nákladům pro vnitrostátní správní orgány, naopak povede k úsporám. Předpokládá se, že vnitrostátní orgány veřejné správy budou mít prospěch ze snížených nákladů na poštovní služby, časových úspor díky efektivnějším řízením, snížené administrativní zátěže a nižších nákladů práce.

Hlavní náklady pro členské státy budou spojeny se zavedením elektronické komunikace, která bude pro odesílající a přijímající subjekty povinná. Posouzení dopadů připojené k tomuto návrhu ovšem ukazuje, že nad těmito náklady výrazně převažují přímé přínosy, které se očekávají od přechodu z komunikace pomocí tištěných dokumentů na digitální komunikaci.

Hlavními možnostmi financování z EU v rámci současných finančních programů jsou program Spravedlnost a Nástroj pro propojení Evropy. Program Spravedlnost (rozpočet na rok 2018: 45,95 milionu EUR) podporuje kapacity členských států týkající se vymáhání a právní ochrany v oblasti civilního soudnictví a jeho budoucí priority financování se zaměřují na uvedené prvky, které mají význam také pro současnou iniciativu. Nástroj pro propojení Evropy, který má mnohem větší rozpočet (130,33 milionu EUR v roce 2018), nabízí finanční podporu pro projekty informačních technologií, které usnadňují přeshraniční interakci mezi orgány veřejné správy, podniky a občany. Je již široce využíván k financování činností týkajících se digitalizace a e-justice v oblasti civilního soudnictví, včetně portálu evropské e-justice a začleňování veřejných listin do vnitrostátních systémů elektronické veřejné správy a systému propojení obchodních rejstříků (BRIS). Balíček víceletého finančního rámce pro prioritu digitální transformace, představený dne 2. května 2018, zahrnuje 3 miliardy EUR pro digitální složku Nástroje pro propojení Evropy, které jsou určeny na financování infrastruktury pro digitální konektivitu.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Bude zaveden náležitý systém pro monitorování způsobu, jakým je nařízení uplatňováno, včetně komplexního souboru kvalitativních a kvantitativních ukazatelů, jakož i jasného a strukturovaného procesu podávání zpráv a monitorování. To je důležité pro to, aby bylo možné zajistit efektivní uplatňování změn v členských státech a ověřovat, zda nařízení úspěšně dosahuje svých cílů.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1

Tento článek částečně mění strukturu stávajícího znění a zavádí rozlišení mezi soudními a mimosoudními písemnostmi, pokud jde o vymezení oblasti působnosti. V případě ustanovení o mimosoudních písemnostech zůstává zachováno stávající znění. Ohledně soudních písemností však návrh jasněji stanoví, že se nařízení vztahuje na všechny situace, kdy má adresát bydliště v jiném členském státě. Tímto způsobem se nařízení snaží ukončit současnou nesprávnou praxi, kdy je žalovaným stranám v jiném členském státě doručováno

prostřednictvím alternativních nebo fiktivních způsobů doručení písemností na území odesílajícího členského státu v souladu s procesními právními předpisy odesílajícího členského státu bez ohledu na informaci o zahraniční adrese žalované strany, kterou má soud nebo justiční orgán, u něhož je vedeno řízení, k dispozici. Díky novému vymezení oblasti působnosti by soudy nemohly tyto situace vyjímát z oblasti působnosti nařízení tím, že doručení písemností jednoduše označí za „vnitrostátní“.

Tento vyšší standard, podle kterého do oblasti působnosti nařízení povinně spadají všechny případy doručení písemností, má-li adresát bydliště v jiném členském státě, se vztahuje pouze na doručování návrhů na zahájení řízení. Doručení oznámení o zahájení řízení adresátovi, tedy doručení písemnosti, která adresáta informuje o zahájení řízení v zahraničí, má mimořádný význam pro ochranu práv na obhajobu, a proto by mělo být podpořeno pomocí vhodných záruk. Pokud jde o další případy doručení soudních písemností v průběhu soudního řízení, má tato dodatečná ochrana menší význam. Důvodem je skutečnost, že u těchto písemností lze použít navrhovaný nový článek 7a. Kromě toho mohou ve vnitrostátních právních předpisech zůstat ustanovení, která adresátovi ukládají povinnost jmenovat zástupce pro účely doručování písemností adresátovi na území odesílajícího členského státu.

Odstavec 2 jasně stanoví, že se článek 3c nařízení použije také v situacích, kdy adresa adresáta není známa.

Odstavec 3 tohoto článku opakuje znění 8. bodu odůvodnění v současnosti platného nařízení, čímž vytváří právní jistotu ohledně legislativní povahy tohoto ustanovení.

Článek 3a

Tento článek stanoví, že komunikace a výměna písemností mezi odesílajícími a přijímajícími orgány probíhá elektronicky prostřednictvím decentralizovaného informačního systému sestávajícího z vnitrostátních informačních systémů propojených pomocí bezpečné a spolehlivé komunikační infrastruktury.

Odstavec 6 zajišťuje, aby se v případech neočekávaných a mimořádných narušení informačního systému použily alternativní (tradiční) komunikační prostředky.

Ze zavedení nového kanálu pro komunikaci a výměnu písemností prostřednictvím informačního systému vyplývají také úpravy v článcích 4 a 6.

Článek 3c

Tento článek stanoví, že členské státy musí poskytnout pomoc se zjištěním místa pobytu příjemce v jiném členském státě. Návrh nabízí tři alternativní možnosti, z nichž alespoň jednu musí na svém území každý členský stát poskytovat osobám domáhajícím se svých práv z jiného členského státu. Každý členský stát musí Komisi oznámit, kterou ze tří možností bude podle nařízení nabízet. Jedná se o tyto tři možnosti: právní pomoc prostřednictvím orgánů určených členskými státy, poskytování přístupu k veřejným rejstříkům obsahujícím bydliště prostřednictvím portálu e-justice nebo poskytování podrobných informací

prostřednictvím portálu e-justice o dostupných nástrojích pro vyhledávání osob na území daného členského státu.

Článek 7a

Tento nový článek uznává stávající právní předpisy a postupy několika členských států, podle nichž mohou mít zahraniční strany řízení povinnost jmenovat zástupce pro účely doručování písemností v rámci řízení těmito stranám v členském státě řízení. Tato možnost by byla k dispozici teprve poté, co byl příslušné straně řádně doručen návrh na zahájení řízení. Aby existovala vhodná alternativa pro zahraniční účastníky řízení, pro které by taková povinnost (vyhledání a odměňování uvedeného zástupce v jiném členském státě) představovala nepřekonatelnou překážku, nabízí nařízení jako alternativu použití čl. 15a písm. b) o elektronickém doručování písemností.

Článek 8

Návrh zdokonaluje postup týkající se práva adresáta odmítnout přijetí písemnosti, jestliže není sepsána v patřičném jazyce ani do takového jazyka přeložena. Změny jsou v souladu s příslušnou judikaturou Soudního dvora¹⁸.

Článek 14

Návrh ukládá poskytovatelům poštovních služeb, aby při doručování písemností poštou podle nařízení používali zvláštní doručenkou (potvrzení o přijetí).

Odstavec 3 tohoto článku zavádí minimální pravidla týkající se osob, které mají být považovány za způsobilé „náhradní příjemce“, jestliže poskytovatel poštovních služeb nemůže písemnost předat osobně adresátovi. Řešení je založeno na článku 14 nařízení (ES) č. 805/2004¹⁹ a článku 14 nařízení (ES) č. 1896/2006²⁰, jakož i na rozsudku Soudního dvora ve věci *Henderson, C-354/15*²¹.

Článek 15

Toto ustanovení rozšiřuje oblast působnosti stávajícího článku ve dvou aspektech: zaprvé již nevyžaduje, aby byl žadatel osobou zúčastněnou na řízení, čímž umožňuje, aby tento způsob doručování využívaly odesílající subjekty a soudy, u kterých je řízení vedeno. Zadruhé by přímé doručení bylo v budoucnosti použitelné na území všech členských států.

Článek 15a

Návrh zavádí elektronické doručení písemností jako další alternativní metodu doručování podle nařízení. Toto ustanovení tento druh doručování písemností fakticky považuje za rovnocenný doručení poštou. Ustanovení umožňuje elektronické zaslání písemnosti z uživatelského účtu

¹⁸ Rozsudek Soudního dvora ze dne 16. září 2015, *Alpha Bank Cyprus*, C-519/13, ECLI:EU:C:2015:603; usnesení Soudního dvora ze dne 28. dubna 2016, *Alta Realitat S.L.*, C-384/14, ECLI:EU:C:2016:316.

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 15).

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu (Úř. věst. L 399, 30.12.2006, s. 1).

²¹ Rozsudek ze dne 2. března 2017, ECLI:EU:C:2017:157.

odesílatele přímo na uživatelský účet příjemce jako platný způsob doručování písemností podle nařízení za předpokladu, že je splněna jedna z alternativních podmínek uvedených v písmenech a) a b).

Článek 19

Změny tohoto článku byly navrženy s cílem omezit stávající roztržičnost vnitrostátních systémů. Návrh provádí dvě významné změny. Zaprvé bude soud, u kterého je řízení vedeno, v nepřítomnosti žalované strany povinen zaslat upozornění o zahájení řízení nebo o rozsudku pro zmeškání na dostupný uživatelský účet této strany. Zadruhé je lhůta pro dostupnost mimořádného přezkumu uvedeného v odstavci 4 jednotně stanovena na dva roky od vydání rozsudku pro zmeškání.

Článek 23a

Toto ustanovení stanoví, že Komise zavede podrobný program monitorování výstupů, výsledků a dopadů tohoto nařízení.

Článek 24

Toto ustanovení stanoví, že Komise provede hodnocení tohoto nařízení podle pokynů Komise pro zlepšování právní úpravy a bodů 22 a 23 interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 a předloží Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o hlavních zjištěních.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech („doručování písemností“)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 81 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V zájmu řádného fungování vnitřního trhu je nezbytné dále zdokonalit a urychlit zasílání a doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních mezi členskými státy.
- (2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007³ stanoví pravidla pro doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech.
- (3) Rostoucí integrace soudnictví členských států, kde se zrušení doložky vykonatelnosti (mezitímního řízení) stalo obecným pravidlem, ukázala omezení pravidel uvedených v nařízení (ES) č. 1393/2007.
- (4) Aby bylo zajištěno rychlé zasílání písemností do jiných členských států pro účely doručení v těchto členských státech, měly by být využívány všechny vhodné prostředky moderních komunikačních technologií za předpokladu dodržování některých podmínek týkajících se neporušenosti a spolehlivosti obdržené písemnosti. Za tímto účelem by veškerá komunikace a výměna písemností mezi subjekty a orgány určenými členskými státy měly probíhat prostřednictvím decentralizovaného informačního systému složeného z vnitrostátních informačních systémů.
- (5) Přijímající subjekt by měl za všech okolností a bez prostoru pro uvažování v této věci adresáta písemně informovat pomocí jednotného formuláře, že může odmítnout doručovanou písemnost přijmout, pokud není vyhotovena v jazyce, kterému adresát

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech („doručování písemností“) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 (Úř. věst. L 324, 10.12.2007, s. 79).

rozumí, ani v úředním jazyce či jednom z úředních jazyků místa doručení. Toto pravidlo by se mělo uplatnit i při následném doručování, poté, co již adresát využil svého práva odmítnout přijetí písemnosti. Právo na odmítnutí by se mělo týkat také doručení prostřednictvím diplomatických nebo konzulárních zástupců, doručení prostřednictvím poštovních služeb a přímého doručení. Mělo by být možné provést opravné doručení odmítnuté písemnosti tak, že se adresátovi doručí její překlad.

- (6) Jestliže adresát odmítl přijmout písemnost, soud nebo orgán, u kterého je vedeno řízení, v jehož rámci je písemnost nutné doručit, by měl ověřit, zda bylo toto odmítnutí oprávněné. Za tímto účelem by tento soud nebo orgán měl vzít v úvahu všechny relevantní informace, které jsou uvedeny ve spise nebo které má k dispozici, aby určil skutečné jazykové dovednosti adresáta. Při posuzování jazykových dovedností adresáta by soud mohl zohlednit skutečnosti, jako jsou dokumenty napsané adresátem v dotyčném jazyce, zda dané jazykové dovednosti vyžaduje povolání adresáta (například u učitele nebo tlumočníka), zda je adresát občanem členského státu, ve kterém se koná soudní řízení, či zda adresát v tomto členském státě dříve nějakou dobu pobýval. Toto posouzení by se nemělo provádět, jestliže byla písemnost vyhotovena v úředním jazyce nebo jednom z úředních jazyků místa doručení nebo byla do těchto jazyků přeložena.
- (7) Efektivnost a rychlost v přeshraničních soudních řízeních vyžadují přímé, urychlené způsoby doručování písemností osobám v jiných členských státech. V důsledku toho by osoba zúčastněná na soudním řízení nebo soud či orgán, u kterého probíhá řízení, měly mít možnost doručovat písemnosti přímo elektronicky do digitálního uživatelského účtu adresáta, který má bydliště v jiném členském státě. Podmínky pro používání tohoto druhu přímého elektronického doručení by měly zajišťovat, aby byly elektronické uživatelské účty pro účely doručování písemností používány pouze v případě, že existují vhodné záruky pro ochranu zájmů adresátů – buď ve formě přísných technických norem, nebo ve formě výslovného souhlasu adresáta.
- (8) Stávající přímé způsoby zasílání a doručování písemností by měly být zdokonaleny tak, aby představovaly spolehlivé a všeobecně dostupné alternativy k tradičnímu zasílání prostřednictvím přijímajících subjektů. Za tímto účelem by při doručování poštou podle článku 14 nařízení (ES) č. 1393/2007 měli poskytovatelé poštovních služeb používat zvláštní potvrzení o přijetí. Obdobně by každá osoba zúčastněná na soudním řízení, jakož i soudy nebo orgány, u kterých je vedeno řízení, měly mít možnost doručovat písemnosti na území všech členských států přímo prostřednictvím soudních úředníků, úředníků nebo jiných příslušných osob přijímajícího členského státu.
- (9) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie. Zejména se toto nařízení snaží zajistit plné dodržování práv adresátů na obhajobu, která jsou odvozena z práva na spravedlivý proces, zakotveného v článku 47 Listiny základních práv.
- (10) Aby bylo možné rychle přizpůsobovat přílohy nařízení (ES) č. 1393/2007, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny příloh I, II a IV uvedeného nařízení. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016*. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty

současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

* Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016, Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (11) Podle bodů 22 a 23 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016 by Komise měla toto nařízení vyhodnotit na základě informací shromážděných prostřednictvím zvláštních monitorovacích opatření za účelem posouzení skutečných účinků tohoto nařízení a potřeby dalších kroků.
 - (12) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a z důvodu vytvoření právního rámce zajišťujícího urychlené a efektivní zasílání a doručování soudních a mimosoudních písemností ve všech členských státech jich může být lépe dosaženo spíše na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.
 - (13) V souladu s článkem 3 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, [oznámily/o] [se] [Spojené království] [a] [Irsko] [své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení] [neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné].
 - (14) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
 - (15) Nařízení (ES) č. 1393/2007 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,
- PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1393/2007 se mění takto:

- 1) článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Oblast působnosti a definice

- 1. Toto nařízení se použije v občanských a obchodních věcech na doručování:
 - a) soudních písemností osobám s bydlištěm v jiném členském státě, než ve kterém probíhá soudní řízení;
 - b) mimosoudních písemností, které musí být zaslány z jednoho členského státu do druhého.

Nevztahuje se zejména na daňové, celní či správní věci ani na odpovědnost státu za jednání nebo opomenutí při výkonu státní moci („*acta iure imperii*“).

2. S výjimkou článku 3c se toto nařízení nepoužije, pokud není známa adresa osoby, již má být písemnost doručena.
3. Toto nařízení se nepoužije na doručení písemnosti zplnomocněnému zástupci strany v členském státě, kde se koná řízení, a to bez ohledu na místo bydliště této strany.
4. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:
 - a) „členským státem“ se rozumí členské státy s výjimkou Dánska;
 - b) „členským státem řízení“ se rozumí členský stát, ve kterém se koná soudní řízení.“;
- 2) v čl. 2 odst. 4 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) způsoby přijímání písemností, které mají k dispozici pro případy uvedené v čl. 3a odst. 6;“
- 3) vkládají se nové články 3a, 3b a 3c, které znějí:

„Článek 3a

Komunikační prostředky, které používají odesílající a přijímající subjekty a ústřední orgány

1. Písemnosti, žádosti, potvrzení, stvrzenky, osvědčení a veškerá sdělení předávaná na základě jednotných formulářů uvedených v příloze I mezi odesílajícími subjekty a přijímajícími subjekty, mezi těmito subjekty a ústředními orgány nebo mezi ústředními orgány různých členských států se zasílají prostřednictvím decentralizovaného informačního systému složeného z vnitrostátních informačních systémů propojených pomocí komunikační infrastruktury umožňující zabezpečenou a spolehlivou přeshraniční výměnu informací mezi vnitrostátními informačními systémy.
2. Pro písemnosti, žádosti, potvrzení, stvrzenky, osvědčení a veškerá sdělení zasílaná prostřednictvím decentralizovaného informačního systému uvedeného v odstavci 1 se použije obecný právní rámec pro využívání služeb vytvářejících důvěru stanovený v nařízení Rady (EU) č. 910/2014*.
3. Jestliže písemnosti, žádosti, potvrzení, stvrzenky, osvědčení a další sdělení uvedená v odstavci 1 vyžadují nebo obsahují pečeť nebo vlastnoruční podpis, lze místo nich použít „kvalifikované elektronické pečete“ a „kvalifikované elektronické podpisy“ definované v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014.
4. Je-li zaslání podle odstavce 1 nemožné vinou neočekávaného a mimořádného narušení decentralizovaného informačního systému, provede se zaslání co nejrychlejší alternativním způsobem.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

Článek 3b

Náklady na zřízení decentralizovaného informačního systému

1. Každý členský stát ponese náklady na instalaci, provoz a údržbu svých přístupových bodů komunikační infrastruktury propojujících vnitrostátní informační systémy v rámci decentralizovaného informačního systému uvedeného v článku 3a.
2. Každý členský stát ponese náklady na zřízení a přizpůsobení svých vnitrostátních informačních systémů tak, aby byly interoperabilní s uvedenou komunikační infrastrukturou, jakož i náklady na správu, provoz a údržbu těchto systémů.
3. Odstavci 1 a 2 není dotčena možnost požádat na podporu činností uvedených ve zmíněných odstavcích o granty v rámci finančních programů Unie.

Článek 3c

Pomoc s vyhledáváním adres

1. Je-li adresa osoby, které má být doručena soudní nebo mimosoudní písemnost v jiném členském státě, neznámá, poskytnou členské státy pomoc alespoň jedním z těchto způsobů:
 - a) právní pomoc se zjištěním adresy osoby, které má být písemnost doručena, poskytnutá určenými orgány na žádost soudu členského státu, u kterého je vedeno řízení;
 - b) možnost, aby osoby z jiných členských států podávaly žádosti o informace o adresách přímo u rejstříků obsahujících bydliště nebo jiných veřejně přístupných databází, a to také elektronicky, prostřednictvím jednotného formuláře na portálu evropské e-justice;
 - c) podrobné praktické pokyny o dostupných mechanismech pro zjišťování adres osob v rámci Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci za účelem zpřístupnění těchto informací veřejnosti.
2. Každý členský stát poskytne Komisi tyto údaje:
 - a) způsob pomoci, který bude členský stát na svém území poskytovat podle odstavce 1;
 - b) v příslušných případech názvy a adresy orgánů uvedených v odst. 1 písm. a) a b).

Členské státy sdělí Komisi veškeré pozdější změny těchto údajů.“;
- 4) článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Zasílání písemností

1. Soudní písemnosti jsou zasílány přímo a nejrychlejším možným způsobem mezi subjekty určenými podle článku 2.
2. K zasílané písemnosti se přikládá žádost vyhotovená podle jednotného formuláře uvedeného v příloze I. Formulář se vyplňuje v úředním jazyce přijímajícího členského státu, nebo je-li v daném členském státě více úředních jazyků, v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků místa doručení nebo v jiném jazyce, který tento členský stát označí za jazyk, který může přijmout. Každý členský stát uvede

úřední jazyk nebo jazyky Unie jiné než své vlastní, které jsou pro něj přijatelné pro účely vyplňování formuláře.

3. Písemnostem, které jsou zaslány prostřednictvím decentralizovaného informačního systému uvedeného v článku 3a, nesmějí být upírány právní účinky a nesmějí být odmítány jako důkaz v řízení pouze z toho důvodu, že mají elektronickou podobu. Pokud jsou vytištěné písemnosti převedeny do elektronické podoby za účelem zaslání prostřednictvím decentralizovaného informačního systému, mají elektronické kopie či z nich vytištěné dokumenty stejný účinek jako originální písemnosti.“;
- 5) článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Příjem písemností přijímajícím subjektem

1. Po obdržení písemnosti se odesílajícímu subjektu prostřednictvím decentralizovaného informačního systému uvedeného v článku 3a odešle automatické potvrzení o dodání.
2. Pokud není možné vyhovět žádosti o doručení na základě zaslaných informací nebo písemností, spojí se přijímající subjekt s odesílajícím subjektem k získání chybějících informací nebo písemností.
3. Pokud žádost o doručení zjevně spadá mimo oblast působnosti tohoto nařízení nebo pokud doručení není možné vzhledem k nesplnění formálních podmínek, jsou žádost a zaslané písemnosti po obdržení vráceny odesílajícímu subjektu spolu s oznámením o vrácení na jednotném formuláři uvedeném v příloze I.
4. Přijímající subjekt, který obdrží písemnost, k jejímuž doručení není místně příslušný, tuto písemnost spolu se žádostí odešle prostřednictvím decentralizovaného informačního systému uvedeného v článku 3a místně příslušnému přijímajícímu subjektu v totéž členském státě, pokud žádost splňuje podmínky stanovené v čl. 4 odst. 2, a uvědomí o tom odesílající subjekt prostřednictvím jednotného formuláře uvedeného v příloze I. Po obdržení písemnosti a žádosti místně příslušným přijímajícím subjektem v totéž členském státě se odesílajícímu subjektu prostřednictvím decentralizovaného informačního systému uvedeného v článku 3a odešle automatické potvrzení o dodání.“;
- 6) vkládá se nový článek 7a, který zní:

„Článek 7a

Povinnost jmenovat zástupce pro účely doručování v členském státě řízení

1. Pokud již byl žalované straně doručen návrh na zahájení řízení, může právo členského státu řízení stranám s bydlištěm v jiném členském státě uložit povinnost jmenovat zástupce pro účely doručování písemností těmto stranám v členském státě řízení.
2. Jestliže strana nesplní povinnost jmenovat zástupce podle odstavce 1 a nevysloví souhlas s používáním elektronického uživatelského účtu pro účely doručování v souladu s čl. 15a písm. b), lze pro doručování písemností během řízení použít jakýkoli způsob doručení povolený právem členského státu řízení, pokud byla dotčená strana o tomto důsledku řádně uvědomena.“;
- 7) článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

Odmítnutí přijmout písemnost

1. Přijímající subjekt vyrozumí adresáta pomocí jednotného formuláře uvedeného v příloze II o tom, že může odmítnout přijetí doručované písemnosti, pokud není vyhotovena v jednom z následujících jazyků ani k ní není připojen překlad do některého z těchto jazyků:
 - a) jazyk, kterému adresát rozumí;
nebo
 - b) úřední jazyk přijímajícího členského státu nebo v případě, že v daném členském státě je několik úředních jazyků, úřední jazyk nebo jeden z úředních jazyků místa doručení.
2. Adresát může odmítnout přijetí písemnosti v okamžiku jejího doručení nebo tak, že přijímajícímu subjektu do dvou týdnů vrátí jednotný formulář uvedený v příloze II.
3. Pokud je přijímající subjekt uvědomen o tom, že adresát odmítá písemnost přijmout podle odstavců 1 a 2, neprodleně o tom uvědomí odesílající subjekt prostřednictvím potvrzení uvedeného v článku 10 a vrátí žádost.
4. Jestliže adresát odmítl písemnost přijmout podle odstavců 1 a 2, soud nebo orgán, u kterého je vedeno řízení, v jehož rámci bylo provedeno doručení, ověří, zda bylo odmítnutí opodstatněné.
5. Opravné doručení písemnosti lze provést tak, že se adresátovi v souladu s ustanoveními tohoto nařízení doručí dotyčná písemnost spolu s překladem do jednoho z jazyků stanovených v odstavci 1. V takovém případě je datem doručení písemnosti datum, kdy je v souladu s právem přijímajícího členského státu doručena písemnost spolu s překladem. Má-li však být podle práva členského státu písemnost doručena v určité lhůtě, je datem, které je třeba vzít ve vztahu k žadateli v úvahu, datum doručení původní písemnosti určené podle čl. 9 odst. 2.
6. Odstavce 1 až 5 se použijí na jiné způsoby zasílání a doručování soudních písemností uvedené v oddíle 2.
7. Pro účely odstavce 1 uvědomí diplomatičtí nebo konzulární zástupci, je-li doručování prováděno v souladu s článkem 13, nebo orgán či osoba, je-li doručování prováděno v souladu s článkem 14 nebo 15a, adresáta o tom, že může odmítnout přijetí písemnosti a že jakákoli odmítnutá písemnost musí být zaslána uvedeným zástupcům, orgánu nebo osobě.“;
- 8) v článku 10 se odstavec 1 nahrazuje tímto:
 - „1. Po provedení formálních náležitostí týkajících se doručení písemnosti se vystaví potvrzení o provedení těchto formálních náležitostí na jednotném formuláři uvedeném v příloze I a odešle se odesílajícímu subjektu.“;
- 9) články 14 a 15 se nahrazují tímto:

„Článek 14

Doručení prostřednictvím poštovních služeb

1. Soudní písemnosti mohou být osobám s bydlištěm v jiném členském státě doručovány přímo prostřednictvím poštovních služeb, a to doporučeným dopisem s potvrzením o přijetí.

2. Pro účely tohoto článku se doručení poštou provádí pomocí zvláštního potvrzení o přijetí uvedeného v příloze IV.
3. Bez ohledu na právo odesílajícího členského státu se doručení poštou považuje za platně provedené také v případě, že byla písemnost doručena na adresu bydliště adresáta dospělým osobám, které žijí ve stejné domácnosti jako adresát nebo jsou tam adresátem zaměstnány a které jsou schopny a ochotny písemnost přijmout.

Článek 15

Přímé doručení

1. Soudní písemnosti mohou být osobám s bydlištěm v jiném členském státě doručovány přímo prostřednictvím soudních úředníků, úředníků nebo jiných příslušných osob přijímajícího členského státu.
 2. Každý členský stát poskytne Komisi údaje o druzích povolání nebo příslušných osob, které mají na jejich území povoleno doručovat podle tohoto článku.“;
- 10) vkládá se nový článek 15a, který zní:

„Článek 15a

Elektronické doručení

Soudní písemnosti mohou být osobám s bydlištěm v jiném členském státě doručovány přímo elektronicky do uživatelských účtů, k nimž má adresát přístup, je-li splněna jedna z těchto podmínek:

- a) písemnosti jsou zaslány a přijaty pomocí kvalifikovaných služeb elektronického doporučeného doručování ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014;
 - b) adresát po zahájení řízení udělil výslovný souhlas s tím, aby soud nebo orgán, u kterého je řízení vedeno, konkrétní uživatelský účet používal pro účely doručování písemností během daného řízení.“;
- 11) články 17 a 18 se nahrazují tímto:

„Článek 17

Změna příloh

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 18, kterými se mění přílohy I, II a IV za účelem aktualizace nebo technické úpravy jednotných formulářů.

Článek 18

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 17 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje [dnem vstupu tohoto nařízení v platnost].
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 17 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku*

Evropské unie, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů*.
 5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
 6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 17 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“;
- 12) vkládají se nové články 18a a 18b, které znějí:

„Článek 18a

Zřízení decentralizovaného informačního systému

Komise přijme prováděcí akty, kterými se zřizuje decentralizovaný informační systém uvedený v článku 3a. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 18b odst. 2.

Článek 18b

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
 2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.“;
- 13) článek 19 se nahrazuje tímto:

„Článek 19

Nedostavení se žalované strany k soudu

1. Pokud měl být do jiného členského státu zaslán návrh na zahájení řízení za účelem doručení podle tohoto nařízení a žalovaná strana se nedostavila, nevydá soud rozhodnutí, dokud nebude zjištěno, že byla daná písemnost doručena nebo dodána s dostatečným předstihem k tomu, aby se žalovaná strana mohla obhajovat, a že:
 - a) písemnost byla doručena způsobem předepsaným vnitrostátním právem přijímajícího členského státu pro doručování písemností v soudním řízení v daném státě osobám, které se nacházejí na jeho území; nebo
 - b) písemnost byla skutečně doručena žalované straně nebo do místa jejího bydliště jiným způsobem, který stanoví toto nařízení.
2. Bez ohledu na odstavec 1 může soudce vydat rozhodnutí, i když nebylo obdrženo potvrzení o doručení nebo dodání, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
 - a) písemnost byla zaslána jedním ze způsobů stanovených tímto nařízením;
 - b) ode dne zaslání písemnosti uplynula doba nejméně šesti měsíců, kterou soudce v daném případě považuje za dostačující;

- c) nebylo obdrženo potvrzení žádného druhu, přestože bylo vynaloženo veškeré úsilí k jeho získání prostřednictvím příslušných orgánů přijímajícího členského státu.
3. Jestliže jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 2, vynaloží se přiměřené úsilí s cílem uvědomit žalovanou stranu o tom, že proti ní bylo zahájeno soudní řízení, prostřednictvím jakýchkoli dostupných způsobů komunikace, včetně prostředků moderních komunikačních technologií, u kterých je danému soudu známa adresa nebo účet.
4. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 může soudce v naléhavém případě nařídit jakákoli předběžná nebo ochranná opatření.
5. Pokud měl být do jiného členského státu zaslán návrh na zahájení řízení za účelem doručení podle ustanovení tohoto nařízení a bylo vydáno rozhodnutí proti žalované straně, která se nedostavila, je soudce oprávněn prominout žalované straně zmeškání lhůty pro podání opravného prostředku proti tomuto rozhodnutí, jsou-li splněny obě tyto podmínky:
- a) žalovaná strana se bez vlastního zavinění nedozvěděla o písemnosti v dostatečném předstihu, aby se mohla obhajovat, nebo se nedozvěděla o rozhodnutí v dostatečném předstihu, aby mohla podat opravný prostředek;
- b) žalovaná strana se zjevně hájí ve věci samé.
- Žádost o prominutí zmeškání lhůty může být podána pouze v přiměřené lhůtě od doby, kdy se žalovaná strana o rozhodnutí dozví.
- Tato žádost nebude vzata v úvahu, je-li podána více než dva roky ode dne vydání rozhodnutí.
6. Po uplynutí lhůty dvou let ode dne vydání rozhodnutí uvedeného v odstavci 2 nelze vnitrostátní právo umožňující mimořádné prominutí zmeškání lhůty pro podání opravného prostředku použít v souvislosti s napadnutím uznání a výkonu tohoto rozhodnutí v jiném členském státě.
7. Odstavce 5 a 6 se nepoužijí na rozhodnutí týkající se osobního stavu nebo právní způsobilosti osob.“;
- 14) v článku 23 se odstavec 1 nahrazuje tímto:
- „1. Členské státy Komisi sdělí informace uvedené v člancích 2, 3, 3c, 4, 10, 11, 13 a 15. Členské státy sdělí Komisi, má-li být podle jejich práva písemnost doručena v určité lhůtě, jak je uvedeno v čl. 8 odst. 3 a čl. 9 odst. 2.“;
- 15) vkládá se nový článek 23a, který zní:

„Článek 23a
Monitorování

1. Nejpozději do [dva roky od data použitelnosti] zavede Komise podrobný program monitorování výstupů, výsledků a dopadů tohoto nařízení.
2. Program monitorování stanoví prostředky a intervaly shromažďování údajů a dalších potřebných důkazů. Specifikuje opatření, která mají být přijata Komisí a členskými státy při shromažďování a analýze údajů a dalších důkazů.
3. Členské státy poskytnou Komisi údaje a další důkazy potřebné pro monitorování.“;

16) článek 24 se nahrazuje tímto:

*„Článek 24
Hodnocení*

1. Nejdříve [pět let od data použitelnosti tohoto nařízení] provede Komise hodnocení tohoto nařízení a předloží zprávu o hlavních zjištěních Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.
 2. Členské státy poskytnou Komisi informace nezbytné pro přípravu této zprávy.“;
- 17) doplňuje se nová příloha IV, jejíž znění je uvedeno v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne[18 měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost].

Avšak:

- a) bod 14 článku 1 se použije od[12 měsíců od jeho vstupu v platnost]; a
- b) body 3, 4 a 5 článku 1 se použijí od[24 měsíců od jeho vstupu v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/ předsedkyně*

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 31.5.2018
COM(2018) 379 final

ANNEX

PŘÍLOHA

návrhu

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 o doručování
soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských
státech („doručování písemností“)**

{SEC(2018) 272 final} - {SWD(2018) 286 final} - {SWD(2018) 287 final}

„PŘÍLOHA IV**Potvrzení o přijetí, které se má použít pro doručení poštou podle článku 14**

POTVRZENÍ O PŘIJETÍ pro doručování soudních a mimosoudních písemností poštou <i>(článek 14 nařízení (EU) č. 1393/2007)</i>		JEDINEČNÉ REFERENČNÍ ČÍSLO ZÁSILKY:	
ODESÍLATEL: Jméno:	ADRESÁT: Jméno:	Jméno příjemce:	
		Podpis příjemce:	
POTVRZENÍ JE TŘEBA ZASLAT ZPĚT NA TUTO ADRESU:	ADRESA DODÁNÍ:	DATUM DODÁNÍ / VRÁCENÍ PÍSEMNOSTI: dd mm rrrr	
Ulice: č.	Ulice: č.	DODÁNO:	VRÁCENO z důvodu:
Město:	Město:	Adresátovi: ☐	Adresa neznámá: ☐
PSČ:	PSČ:	Zástupci: ☐	Adresát neznámý: ☐
Stát:	Stát:	Dospělé osobě ☐ žijící na téže adrese:	Nevyzvednuto: ☐ Přijetí odmítnuto: ☐
Za poskytovatele poštovních služeb:		Zaměstnanci ☐ adresáta:	Adresát se ☐ přestěhoval:“